

AÇILIŞ

SD Bugünkü yayınımda "genel bunalımın derinleşmesi
ve çıkış yolları" başlıklı bir yazımızı dinleyeceksiniz.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Genel bunalımın derinleşmesi ve çıkış yolları

Memlekette/ değişik yönlerde/ genel bunalımın derinleşip kökleştiği , politik, ekonomik alanlarda iktidar çevrelerinin, Amerikan emperyalistlerinin yeni yeni çözüm yolları aramalarıyla de belirmektedir. Mesela, son günlerde ~~ABD~~ Birleşik Amerika Senatosunun en dışli üyelerinden Javitsin Türkiyedeki faaliyetleri/ ve bu arada eski DP yi canlandırma gayretleri, bir nükleer harp sırasında kodamanların hayatlarını kurtarmak üzere sığınaklar yapma tasarısının meclise verilmesi, ordudaki yurtsever subaylara karşı yeni terör tedbirlerinin alınması ve yabancı sermayenin talânını gösteren yeni yeni rakamların yayınlanması, bu belirtiler arasında sayılabilir.

Son günlerde İstanbulda bulunan 69 Deniz subayının yayınladığı bildiri, iktidar çevreleriyle Amerikan emperyalistlerinin eteklerini bir hayli tutuşturdu. Genç deniz subayları ne istiyordu? İktidar

çevrelerinin himayesinde gelişen faşist komandoçuluğun yurtseverlere karşı ~~ter~~tiplediği cinayetleri durdurmasını ve şimdiye kadar işlenen cinayetlerin faşistlerinin bulunmasını ve cezalandırılmasını istiyor ve yurdun bağımsızlığının kurtarılmasını savunuyorlardı.

Bu ilkelere bağlı bir iktidarın , yurtsever subayların bu tutumu karşısında kıvanç duymalı ve bir tutumun daha da genişlemesi için elinden gelen gayreti göstermesi gerekirken, iktidar çevreleri derin bir telaşa düştüler , yurtsever akımları orduda boğabilmek için askeri ceza kanununu şiddetlendirme yönüne gittiler. Bu da gösteriyor ki, Demirel iktidarı siyasi cinaetlere son vermek niyetinde olmadığı gibi yurdun bağımsızlığına sahip çıkmak niyetinde de değildir.

Esasen uygulamada da bunu gösteriyor. 1969 yılı içinde fa-

şist komandolar ve dini irtica tarafından şehit edilen yurtsever gençlerin^s sayısı 8 i buldu. İktidar bu konularda kamuoyunu aldatmak ve uyuşturmak politikasını inatla uyguluyor. Geçen yılın son günlerinde gürültülü bir basın toplantısında *İçişleri Bakanı Memleketgün* polis'in Mehetoglu, Büyüksevinç gibi devrimci gençlerin katillerini aramakta olduğunu , bazılarının tutsak edildiğini ilan etmesine rağmen , bu cinayetler küllendirme sürecine terkedilmişlerdir. Bugüne kadar "faili meçhul" cinayetlerden hiçbirinin gerçek faili tutuklanmış , yargı organlarına sevk edilmiş ve cezalandırılmış değildir. 1968 Şubat ayında yapılan Kanlı Pazar katliamının faillerini eldeki bütün delillere, filimlere, fotoğraflara, görgü şahitlerine rağmen iktidarın polisi bulmamış, olayla uzun boylu ~~bir~~ bağı olmıyan birkaç kişi tutsak edilmiş ve

katliam bu şekilde unutulmaya ve küllenmeye terkedilmiştir.

Öte yandan iktidar, bağımsızlık konusunda da ~~hüsa~~ Komünist Partisinden Kemalistlere kadar, bütün yurtsever güçlere karşı cephe almış ve Amerikan emperyalizminin dümen suyunda gitmekte ısrar eden bir politikaya devam etmiş ve etmektedir. Bunun en son örneklerinden biri de Amerikan senatörü Javitsin Ankaradaki faaliyetleridir. Bu adam ~~ma~~ Ankarada verdiği demeçte şu gerçeği bir daha belirtiyor: Bizzat Amerikan ve Avrupa kapitalist ülkeler basınının da kabul ettiği gibi/ Amerikan emperyalizminin en dişli politikacılarından biri olan Javits Türkiyede ancak Büyük Millet Meclisinin yetkisinde olan konularda pervasızca hükümler vermekte , bir yandan Büyük Millet Meclisinin Anayasaca verilmiş yetkilerini çiğnemekte, tabii ulusal bağımsızlık ve egemenlik haklarını da bu arada hiçe indirmektedir. Javitse göre,

Amerikan üslerinden bir kısmı , ^{ve elbette} tabii en önemlilerini, Vaşington elan-
de tutacaktır. Önemini kaybedenler Türk hükümetine / ~~devredilecektir~~
bir kısmı ~~da~~ da NATO ya devredilecektir. Oysa, topraklarımızdaki üs-
lerin kaderi, bunların kimler tarafından kullanılacağı , hatta ^{Topraklarımızda} yaban-
sı / skeri üs bulunup bulunmayacağı konuları tamamen / Anayasamızı ilgi-
lendiren ve Anayasa tarafından da Türkiye Büyük Millet Meclisinin yet-
kisine terkedilen konulardır. Amerikan senatörü Javits nasıl olurda
Ankarada / topraklarımızdaki üstlerin kaderini istediği gibi ~~hakk~~ tayin
ve tespit edebilir? Edebiliyor, çünkü 1945 ten bu yana emperyalizmle
işbirliğine giren burjuva çevreleri / NATO anlaşması ve bu anlaşmadan
doğan ikili anlaşmalar vasıtasıyla / gerek 1924, gerekse 1961 anayasası-
nı çığniyerek / Büyük Millet Meclisinin yetkisinde olan ve ülkenin ege-
menlik haklarıyla sıkı sıkıya bağlı bir konuda / emperyalistlere çıkar-

Topraklarımızda üs
kurmak
ve

neto ve sentro geliri anlaşmaları

larına göre hareket etmek yetkisini tanımışlardır. İşte bir yandan Ankaradaki Amerikan elçiliği, bir yandan da Amerikan emperyalizminin gezginci politikacıları Türkiye gibi Amerikan emperyalizminin çatısı altına girmiş ülkelerde istedikleri gibi at oynatma imkanını sağlıyor.

Fakat Türkiyede, Güney Amerikada, Güney Doğu Asyanın bazı ülkelerinde, Filipinlerde uygulanan bu emperyalist baskısı gerek Türkiye ölçüsünde, gerekse uluslararası alanda Amerikan emperyalizmine karşı geniş bir savaş cephesinin kurulmasına, ve Vasingtonun dünya politikasında gittikçe artan bir ölçüde tecrit durumu ^{na} düşmesine sebep olmaktadır.

Türkiyede işçi sınıfının, devrimci gençliğin, yurtsever devrimci subayların bu durum karşısında daha uzun zaman susamıyacakları, yurdu

Amerikan emperyalizminin ve komprodor kapitalizminin çifte boyunduruğundan kurtarmak üzere gittikçe artan ve genişliyen bir cephede faaliyet göstermektedir. 69 Deniz subayının antiemperyalist bildirisi bu bakımdan üzerinde ibretle durulacak bir gelişmedir. Bu demektir ki, silahlı kuvvetlerde derinlemesine bir hoşnutsuzluk ve hiddet havası esmektedir. 69 Deniz subaylarının yayınladığı bildiriyi imzalayanlar arasında Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Memduh Tağmaç'ın iki oğlunun da bulunması, işbirlik, politik ve askeri çevrelerde heyecan ve korkuyu bir kat daha arttırmıştır. Demek oluyor ki, iş öylesine genişlemiştir ki, Genel Kurmay Başkanı bile kendi öz evlâtlarına işbirlikçi politikasını kabul ettiremez hale gelmiştir. İktidar çevrelerinin, yurtsever, devrimci subaylara karşı yıldırım hızıyla terör tedbirleri alması, silahlı kuvvetlerdeki devrimci akımı

boğmak şöyle dursun, yurtsever subayların savaş ve direniş azmini daha da pekleştirmiştir. Bu konuda sosyalist akımın , bilimsel sosyalizmin ana prensiplerinde birliğini tekrar kurmaya doğru yönelmesi derleyici ve ulusal bağımsızlık akımını seferber edici bir unsur olarak belirlemektedir. Çünkü her şeyden evvel şunu bilmek gerek.~~ki,~~ ulusal bağımsızlık ve devrim hareketinin değişik kolları , öğrenci hareketi, yurtsever subayların direnişi, devrimci aydınların savaşı ancak işçi sınıfının içinde (ve işçi sınıfının öncü teşkilatlarında düğümlenebildiği nispette, toplanabildiği nispette sürekli, devrimci bir nitelik kazanacaktır. Ve ancak/bu sürece ulaştıktan sonradır ki, Türkiyede ~~şimdi~~ ulusal ve sosyal kurtuluş hareketi/spontane olmaktan ~~şimdi~~ kurtulacaktır. Bu demektir ki, ulusal ve sosyal kurtuluş hare-

keti / emperyalizmin ve yerli ortaklarının saldırıları had safhaya ulaştığı zaman / gösterilen bir karşı tepki olmaktan, ancak, devrim hareketinin değişik kollarının / işçi sınıfının devrimci akımında birleştiği zaman kurtulacaktır. Yani, sürekli devrimci bir politik akım olarak memleketin yaşantısında kendini gösterme imkânına kavuşacaktır.

Esasen / son günlerde / devrim hareketinin / değişik kolları arasında meydana gelen ahenkleşme / sosyalist akımın birliğini kurma nispetinde / iktidar çevrelerinin / hatta, burjuva muhalefet partilerinde ^{de} bocalamaların, çatlakların da artmasına ^{tanık} şahit olmaktadır. AP içindeki ^{tanık} boğuşma, yalnız basit bir koltuk kavgası olarak nitelenemez. Belki Kılıçoğlu grubuyla Demirel gurubu arasında koltuk kavgası diye bir şey vardır, fakat iktidar partisi içinde gelişmekte olan boğuşmanın sosyal ve politik tabanı daha derinlerde, emperyalizmle Türkiye arasın-

daki bağdaşmaz çelişmeye dayanmaktadır. AP içindeki boğuşmayı bu tabandan ayırmak, işbirlikçi burjuvazi arasında bile beliren değişik kolları , hattâ tekeller arasındaki boğuşmayı HASTAŞ olayında görüldüğü gibi, ulusal ölçülerde beliren tekellerle uluslararası tekellerin rekabetini görmemek ve bu rekabetin politik ve sosyal sonuçlarını anlamamak demektir. Bu rekabet ⁱⁿ ~~ulusal~~ ayrışma ve gelişmeler ⁱ ~~ulusal~~ arasında son günlerde DP yi canlandırma teşebbüsleri de yer almaktadır. Emperyalizmle Türkiye arasında gelişen gelişmeler, Vaşington sürekli olarak değişik politik tertiplere girişmeler, ^{ya} ~~ya değişik politik yedek imkanlar yaratmak ve elde tutmak ^{ya} ~~ya~~ zorluyor. Ve DP yi canlandırma teşebbüsleri Amerikan senatörü Javitsin Ankarayı ziyaret ettiği günlere rastlaması da , meseleye ayrı bir önem kazandırıyor. AP ve CHP deki İnönü- Ecevit grubunun ittifakıyla 1961 Anayasasının~~

özü önemli ölçüde boşaltıldıktan , DP düşükleri hiç olmazsa bu gerici grupların hazırladığı imkânlar sayesinde ve onların gözünde temize çıkarıldıktan sonra DP nin parti olarak tekrar canlandırılmasında olağanüstü bir durum yoktur. Olağanüstü olan, komprador burjuvazinin gerek kendisini, gerekse memleketi derin bir politik, ekonomik ve sosyal bir bunalıma sürüklediği günlerde yeni yeni politik tertiplerin, kutuplaşmaların aranmasıdır. Gerici çevreler, "1946 ruhu" gibi şiarlarla ~~gâhî gâhî~~ devrimci akımlara gün geçtikçe daha fazla yaklaşan, enflasyonist zamlar politikasının ve ^{emperyalist} merpyalist talanın bütün yükünü çeken halk yığınlarını şaşırtmak ve onlara sözde yeni yeni çıkış kapıları göstermeyi denemektedirler.

Emperyalist- komprador çevrelerinin bu manevraları ne dereceye kadar başarı gösterebilir ve bu çevreler bu manevralarla hegemonyalarını daha ne zamana kadar uzatabilirler? Bu soruların cevabı, işçi sı-

nıfının sosyalist parti ve gerçek sendikaları gibi devrimci örgütlerinin, yurtsever subayların , gençliğin ve aydınların ortak eylem ve işbirliği kabiliyetinde saklıdır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

KAPANIS

SD! Yayınımız burada son^ulandı, Mart ayının beşinde/ aynı saatte
tekrar buluşmak üzere hoşca kalın,

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI